

НА БАТЬКІВЩИНІ ГОГОЛЯ, КОТЛЯРЕВСЬКОГО І ...ПОЛТАВСЬКОЇ ГАЛУШКИ

Щороку літньої пори Чернігівське обласне відділення УБА організує для своїх представників культурно-освітні поїздки з обміну досвідом до інших регіонів України. Цьогоріч, у липні, наша подорож пролягла до Полтавщини – краю пісень і легенд, письменників і поетів, мислителів і учених, чий імена перлають у скарбниці світової мудрості.

Програма поїздки була дуже насичена і включала в себе ознайомлення з роботою районних, обласних бібліотек, а також з культурними та історичними особливостями регіону.

Ми відвідали з оглядовими екскурсіями Лубенську районну бібліотеку ім. В. Малика, Полтавську обласну універсальну наукову бібліотеку ім. І. Котляревського, обласні дитячу та юнацьку бібліотеки, Диканські центральну районну та районну дитячу бібліотеки. Ознайомилися з досвідом роботи, творчим надбанням бібліотек, інноваційними проектами, заслухали та переглянули презентації окремих напрямів роботи. Наші колеги висловили гостинно вітали нас, ділилися своїми планами та проблемами. Особливо вразила Полтавська ОУНБ ім. І. Котляревського своєю величчю, сучасним обладнанням та естетичним оформленням. До речі, бібліотека Полтавщини добре фінансується: отримують значну кількість періодичних видань та книжкової продукції.

В рамках культурно-освітньої поїздки було заплановано відвідування визначних та пам'ятних місць Полтавщини. Нашу екскурсію ми розпочали з музею Василя Симоненка, що знаходиться в загальноосвітній школі села Тарандинці біля Лубен. Незважаючи на канікули, нам показали експозицію. Музей любовно доглянутий і дуже добре облаштований. Далі був Мгарський монастир – релігійна перлина Лубенщини, заснований ще у 1619 році, побудований на пагорбі, його золоті зірки на куполах видно на багаті кілометрів навколо.

Побували і в столиці гончарства – селі Опішня. І сьогодні опішнянські го-

нчарі не перестають дивувати своїм мистецтвом. Звідки б не прибули гості, кожний везе з собою одержаний з рук гончаря сувенір – горщика, півника, рибку чи коника. Державна спеціалізована школа-інтернат І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв в Опішні» – це єдиний в Україні освітній заклад, який надає початкову мистецьку освіту із образотворчого мистецтва та гончарства. Саме в цьому закладі викладають унікальні викладачі, навчаються унікальні діти, створюючи унікальні шедеври. Працює художньо-етнографічний музей «Відродження», де зібрано безліч глиняних виробів опішнянських гончарів та етнографічний матеріал з їх побуту. На подвір'ї школи виставлено сотні учнівських робіт. Втрачається відчуття часу та реальності, коли поринаєш у розглядання дитячих та юнацьких робіт. Образи, що народжені в дитячій уяві та втілені юними майстрами в глині, зачаровують та дивують своєю ширістю, унікальністю та неповторністю.

Відвідали Диканський краєзнавчий музей, Триумфальну арку, яка була побудована в честь приїзду сюди Олександра І. Тут посмакували і справжніми полтавськими галушками

та отримали їх рецепт. Дуже сподобалось місто Полтава з його визначними місцями, зі своїми цінностями і культурою, з багатим історичним минулим. Це місто, якому Микола Гоголь не втомлювався співати дифирамби, залишаючи частинку своїх вражень в багатьох творах. Це батьківщина Івана Петровича Котляревського, музей якого ми із задоволенням відвідали. Поряд з пам'ятниками вічним класикам, в місті з недавніх пір красується пам'ятний знак Полтавській галушці (єдиний у всьому світі, між іншим), ложку з якого ми вдобили для своїх фотосесій. Однією з головних перлин цього потопаноючого в зелені міста є Біла альтанка, саме з цього місця відкривається прекрасний вид на місто. Екскурс пам'ятками міста залишив незабутні враження.

Втомлені але щасливі, сповнені позитивними емоціями поверталися ми додому. Такі поїздки додають натхнення, стимулюють до втілення нових ідей, збагачують професійний та культурно-освітній рівень.

О. КОРОЛЕНКО,
директор Варвинської ЦБС

Наші ювіляри

«Ех, дороги...»

Старшому поколінню добре відомо слова із пісні про дороги у виконанні Марка Бернеса.

Нинішнє ж з дорогами пов'язане не в десятки, а може, і сотні разів більше. Аж більшість із нас кермує тим чи іншим транспортним засобом. А дороги – це пісок і туман, холод і спека, радість і смуток, очікування і тривога.

Для того, щоб були дороги більш безпечні, а водії почували себе комфортно, діють відповідні служби, в обов'язок яких входить безкарна руху на дорогах. Діють із таких, безпечно, є державна автомобільна інспекція, а ні це дорожня поліція.

Майже 20 років відслужив в ДАІ Сергій Михайлович Кузьменко. Ці роки 15 – на посаді чальника відділення ДАІ Варвинської міліції. Сергій Михайлович провів службу від старшини до майора міліції, а потім інспектора ДПС м. Чернігів до начальника ДАІ Варвинської міліції.

В період служби бувсього – радість і розрування, неймовірний под і нестерпна спека, здоров'я, образи, погро і багато іншого. Та р б там не трапляло. Сергій Михайлович одного разу не схивив ред законом. Він чітко відомлював покладений на нього і го підлеглих обов'язок – безпека руна дорогах і головні міліцейські поуплати – холодна голова, гаряче сер, чисті руки.

Ясна річ, всім гарним не будеш, і служба така, що прямикив не розе. В більшості випадків доводилося стосовувати закон, а це – штрафні нкції до порушників ПДР. Були незаполени, інколи погрожували, та згом все ставало на свої місця, адже мі порушники усвідомлювали власну провину.

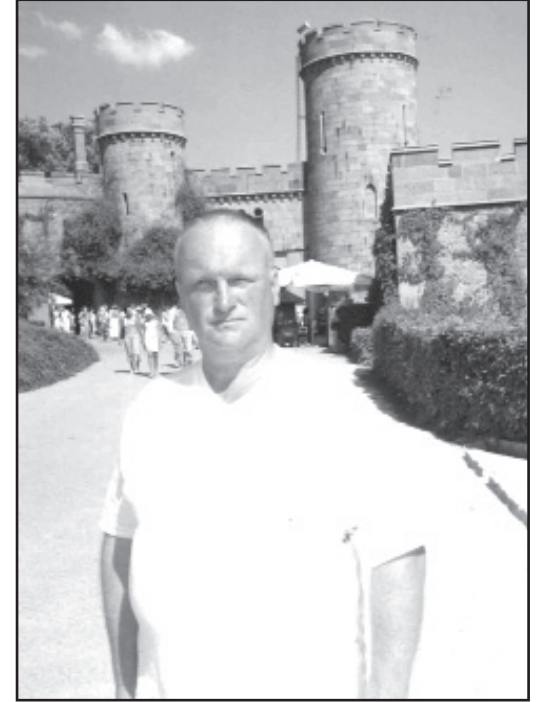
А про те, що у Сергія Михайловича не було затятих ворогів, говорить сам тривалий термін на керівній посаді, а це – перш за все, довіра населення та керівництва.

Народився Сергій Михайлович в с. Жуківка Куликівського р-ну в сім'ї колгоспників Михайла Петровича та Ніни Юхимівни Кузьменків. З раннього дитинства батьки прищепили любов до праці та повагу до людей. Батьківські поради для Сергія – закон, їх дотримання – святе.

По закінченню середньої школи та служби в військово-морському флоті, поступив на службу в органи вну-

трішніх справ. Розпочав її в ДПС м. Чернігів, згодом закінчив Орловську середню школу міліції, був направлений до Варвинського райвідділу міліції.

Сергій Михайлович – хороший сім'янин. З дружиною Любою виростили двох чудових синів Ігоря та Сергія. Незважаючи на те, що вони не обра-

ли батьківської професії, але успадкували дідовські та батьківські настанови – любити працю та поважати людей.

З виходом на пенсію Сергій Михайлович зайнявся дрібним підприємством. Мешканці району щотижня можуть бачити його в своїх населених пунктах, куди доставляє предмети побутової хімії.

А ще Сергій Кузьменко – великий шанувальник домашніх тварин, вирощує овець. Журавчани, котрі проживають на «Бриліковому хуторі», доволі часто спостерігають, як рано-вранці Сергій Михайлович випасає овець біля узбережжя Удаю.

Віви, як і люди, у переважній більшості «законослухняні», але час від часу схильні порушувати діючі правила, особливо вожак-баран. Отож, випасаючи їх, Сергій Михайлович використовує палицю, але вже не міліцейську...

15 вересня С.М. Кузьменко відзначив своє 55-річчя. Побажаємо йому та його родині міцного здоров'я, родинного затишку, довгих літ, радісних років життя, а ще «ні гвіздка, ні жезла» на довгі життєві шляхи.

В. ГИЛЕНКО,
голова ради ветеранів відділення поліції

МИГАЄ ВСЕ, ТА НЕ МИГАЄ ПАМ'ЯТ

В КІНЦІ нинішнього липня на побачення із Дашенківською школою зібралися, так би мовити, золоті випускники – ті, хто школу закінчив у 1967 р. Місце зустрічі змінити ніяк не можна. Місце зустрічі – рідна школа. Хоча вона вже не функціонує, однак для нас лиша-

не було тих учнів і вчителів, хто пішов за межу вічності.

Першою по списку виступила Галя Бойко (Фесенко). Розпочала його словами: «І був у нас тут останній день дитинства, був страх, куди йти. Бо в кожного – своя дорога. Відсвяткували ми

випускний і хто куди!».

Далі були розповіді про життя-буття кожного випускника. Слухали б і слухали, бо на мить побували в дитинстві, в юності, зате спогадів – на все життя.

Зустріч продовжилась за святковим обідом, який самі й приготували.

Ми, випускники 1967 року, складаємо широкі подяку голові села Світлані Хажанець, бо вона нам допомогла організувати місце зустрічі – наш клас, за те, що підтримується вражаючий порядок навколо школи, клубу, біля пам'ятника загиблим воїнам і загалом у селі. Ми вдячні завідувачці клубом Тетяні Давиденко та сторожу школи Василю Шупті, що вони нас зустріли, незважаючи на вихідний. Бажаємо всім радості, щастя, здоров'я на дов-

гі літа. І до наступної зустрічі!

Катерина КОМЛИК (Держилова),
організатор зустрічі, випускниця 1967 р.

На знімках: учасники зустрічі; у ліс по конвалії, 1965 р.

ється місцем дитинства, де виростили, де зустрічалися і дружили, часом потайки від тата і мами любився. І де були щасливими. Бо жили всі разом: і батьки, і однокласники, і вчителі.

На зустрічі були і сльози радості, і сміх, і зойк душі. Спочатку не впізнавали один одного. Знову знайомилися, адже дехто не бачився немало-небагато літ.

Зустріч продовжилась у класі, де вчилися останній рік. І скільки було шуму, гомону, навіть крику, незважаючи на наш поважний вік, долоки повсідали на свої місця за парти. І яка то виявилася приємна процедура – сісти за свою парту, у своєму класі, зі своїми однокласниками.

Урок провела вчителька за фахом Ніна Сирота (Рагуля). Як тільки уважно слухали вірша про школу, якою вона написала і прочитала нам.

Потім настала хвилина мовчання, бо з-поміж нас уже

ЧИ БУДЕ У ВАРВИ АТБ?

Влітку я звертався до небайдужих жителів Варвинського району з проханням надіслати листи до відділу розвитку мережі супермаркетів «АТБ». Ви писали, зверталися і ось результат – до Варви направили регіонального менеджера для огляду будівлі, що знаходиться за адресою: вул. Садова, 1А.

Зараз дуже важливо поновити ваш електронний звернення, щоб керівництво прийняло рішення на нашу користь і нарешті відкрився у Варві супермаркет «АТБ». Отже, все як і минулого разу – сайт АТБ <http://www.atbmarket.com/ru/about/info> і електронна пошта - razvitie-rd@atbmarket.com.

На неї відправляємо листа:

Оголошено конкурс на зайняття вакантних посад державної служби в управлінні соціального захисту населення Варвинської районної державної адміністрації:

провідного спеціаліста відділу бухгалтерського обліку та звітності (тимчасово, на період відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку основного працівника), дата кінцевого терміну прийняття документів – 23 вересня 2017 р.;

спеціаліста відділу в справах інвалідів та захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, дата кінцевого подання документів – 27 вересня 2017 р.

Умови проведення конкурсу розміщені на офіційному веб-сайті Варвинської районної державної адміністрації Чернігівської області в розділі Вакансії та офіційному сайті Нацдержслужби у розділі Вакансії державної служби, підрозділі Інформація про оголошення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби (<http://nads.gov.ua/page/informaciya-pro-ogoloshennya-konkursu-na-zaynyattya-vakantnyh-posad-derzhavnoyi-sluzhby>).

О. ФЕДОРЧЕНКО, в.о. начальника управління

Закупка МЕДА, ВОСКА, МЕРВЫ. Обмен ВОЩИНЫ. Продажа ВЕТПРЕ-ПАРАТОВ и ПЧЕЛО-ИНВЕНТАРЯ. Тел.: 066-094-11-17, 067-932-64-25.